

mens en wijk

Het magazine voor Utrecht Noordoost de eerste van 2020 nr 28

Het
reisbureau
om de hoek
van Willeke
de Boer

IN DIT NUMMER

DE GROENE KOP KRIJGT VORM

POËTISCHE ONTMOETING BIJ DE GAARD

TEKENEN BIJ DE DERDE HELFT

Redactie

Gelukkig mogen wij nog steeds Mens en Wijk overal blijven bezorgen, ondanks de nieuwe ja-ja sticker-regeling van de gemeente Utrecht.

Mens en Wijk is een **buurtmagazine**, gemaakt door vrijwilligers uit Vee-markt, Tuindorp, Tuindorp-Oost, Voordorp, Tuinwijk, Lauwerecht en Witte-vrouwen.

Wij kunnen dit magazine mede maken door onze adverteerders, het Initiatievenfonds en onze vaste partners: DOCK, Beter Thuis, ZIMIHC en de Wijkwijzer Noordoost.

In dit nummer veel leuke activiteiten zoals Tango bij ZimiHC, De Derde Helft, Borrel bij Wederzijds, Buurtbakke, Kennisdelen met Beter Thuis en veel meer!

Puck 't Hart,
uitgever Mens en Wijk

Heb je nieuws? Meld het ons!

Mail: info@mensenwijk.nl
www.mensenwijk.nl
Facebook.com/mensenwijk
Twitter: @mensenwijk

Woon je in Noordoost en heb je geen nee/nee-sticker maar ontvang je toch geen Mens en Wijk? Meld het, we bezorgen deze na!

Colofon

Hoofredactie: Puck 't Hart
Eindredactie: Stephanie de Blicke
Ontwerp: Puck grafisch ontwerp
Drukwerk: Veldhuis Media
Oplage: 15.000

REDACTIE: Puck 't Hart, Vicky Pronk, Peter Boer, Maurice Hengeveld, Fred Penninga, Yvonne van Zaanen, Wendy van Zanten, Tienke de Groot, Anne-Marie de Ruiter, Mirjam van Esterik en Suzanne Alting.

UTRECHT NOORDOOST bestaat uit de wijken Tuindorp, Tuindorp-Oost, Voordorp, Veemarkt, Vogelenbuurt, Tuinwijk, Lauwerecht, Staatsliedenbuurt, Wittevrouwen, Zeeheldenbuurt, Hengeveldstraatbuurt.

Bijzondere ondernemer

FOTO EN TEKST PUCK 'T HART

Het reisbureau om de hoek

Willeke de Boer woont en werkt in de Zeeheldenbuurt. Haar wortels zitten al 25 jaar in de reiswereld, maar sinds tien jaar heeft ze haar eigen bedrijf. Toen haar dochter tien jaar was en op de Jenaplanschool in Wittevrouwen zat, dacht ze: het is nu of nooit. En de beslissing om een eigen bedrijf te beginnen heeft positief uitgepakt: het gaat heel erg goed! Je kunt bij haar terecht voor reizen op maat, verre reizen en groepsreizen. Dus voor een korte wintersport met collega's, of een bedrijfsreisje naar Lapland. Met de jaarclub op reis? Willeke regelt het met veel plezier!

Willeke: "De eerste reis die ik organiseerde was voor een jaarclub, naar Marokko. Dat was het jaar 2010, toen er een vulkaan in IJsland was uitgebroken en er een aswolk in de lucht hing waardoor er niet gevlogen kon worden. De jaarclub zat dus ineens vast in Marokko. Het was een mooie vuurproef voor mij! Na 25 jaar in het vak ontdek ik ook zelf nog altijd nieuwe gebieden. Momenteel ben ik bezig met de organisatie van een aantal hele bijzondere familiereizen. Variërend van de jungle op Sumatra, de Olympische Spelen in Tokyo, de Outback in Australië tot Oeganda. Stuk voor stuk heel erg bijzondere reizen." Willeke regelt het allemaal met groot enthousiasme.

Willeke: "Ik heb heel veel lol in mijn werk, ik 'reis' op een dag soms de hele wereld rond, van Thailand naar Amerika, met tussendoor een op maat gemaakte rondreis door bijvoorbeeld Griekenland. Van ontwikkeling tot uitvoering voel ik me altijd erg verantwoordelijk en ik denk dan ook altijd tien stappen vooruit. Dat moet ook wel, want mensen hebben mij het vertrouwen gegeven. Die verantwoordelijkheid neem ik serieus. En echt, vragen staat vrij: alles is mogelijk!"

Willeke de Boer zelfstandig Travel Manager VakantieXperts

Cornelis Evertsenstraat 5, 3572 JP Utrecht, 06-250 369 95, w.de.boer@vx.nl
www.vx.nl/reisbureau/utrecht/willeke-de-boer

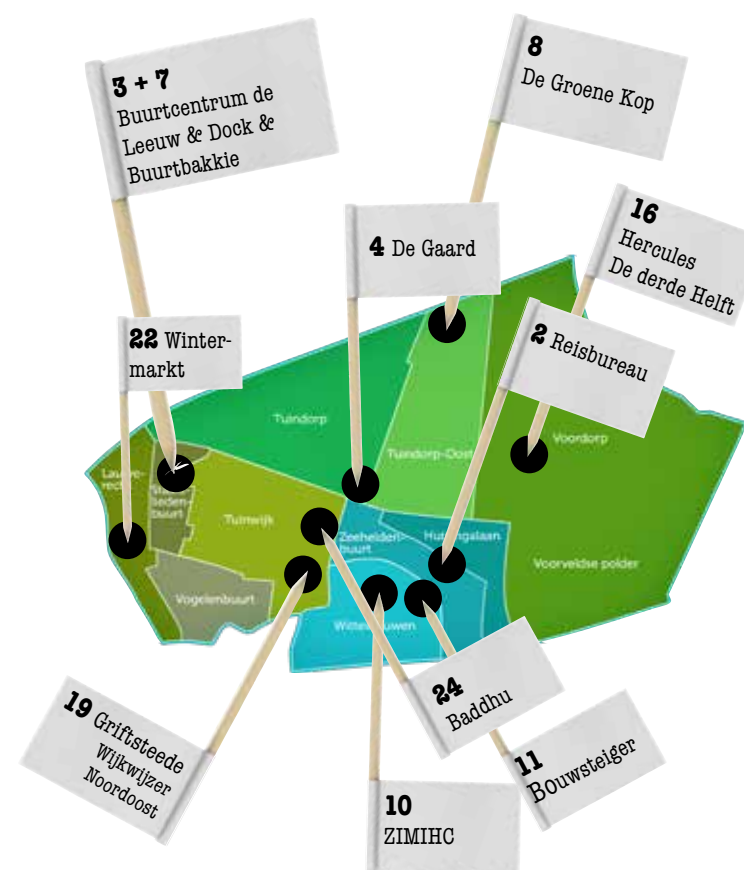
matchpoint
HUISWERKBEGELEIDING

www.matchpoint.nu

Ook geopend op zondag!

Intensieve huiswerkbegeleiding De Vooyplantsoen 53-54
en bijles voor leerlingen van 3571 ZS Utrecht
VMBO-TL, HAVO, 030-636 85 10 / 06-225 005 34
VWO en Gymnasium info@matchpoint.nu

Wat is waar

VERHUISBEDRIJF UTRECHT
vertrouwd betaalbaar veelzijdig

Onze klanten beoordelen ons gemiddeld met een 9,1 en 99% beveelt ons aan!

Lever deze advertentie in en ontvang 10% korting!

T: 030 205 4444
info@verhuisbedrijfutrecht.nl
www.verhuisbedrijfutrecht.nl

DOCK

Afgelopen najaar meldde Sue op de Kamp (41) zich als vrijwilliger bij Buurtcentrum de Leeuw omdat ze graag haar maatschappelijke steentje wilt bijdragen. Na jaren te hebben gewerkt binnen de zakelijke dienstverlening als opleidingscoördinator, miste Sue het directe contact met mensen. Ze overweegt nu een carrièreswitch. Het vrijwilligerswerk vormt hierin een mooie uitdaging om nieuwe talenten te ontdekken. Sue is sociaal, een doorzetter en een echte verbinder. Afgelopen kerst heeft ze al een leuk initiatief opgezet. Ze organiseerde op eerste kerstdag een kerstdiner voor bewoners uit de wijk. Sue zit vol leuke ideeën, en we zijn dan ook benieuwd welk volgend idee uit haar koker rolt.

Sue: "Tijdens mijn eerste dag als vrijwilliger sta ik geïnteresseerd alle aankondigingen te lezen op het grote aanplakbord van Buurtcentrum de Leeuw. Van eetinitiatief tot musicalles, van koersbal tot knutselclub. Prachtige initiatieven, allen afkomstig van en door buurtbewoners in de wijk. In mijn rol als gastvrouw is dat een van de leukste kanten van dit vrijwilligerswerk: dat je naast koffie en thee schenken, zalen in orde maken, praatjes maken met buurtbewoners, ook je eigen initiatieven mag aandragen. Die aanplakbiljetten vormen mijn inspiratiebron."

Heb je een leuk idee, maar weet je niet waar te beginnen? Kom naar DOCK!

Mocht je zelf een leuk initiatief hebben, maar niet weten waar te beginnen of hoe daarmee te starten? Als buurtbewoner uit Tuinwijk met een groot netwerk en achtergrond als sociaal agoog, biedt Sue graag een luisterend oor en denkt ze graag met je mee. Wil je haar ontmoeten? Kom dan op maandagochtend naar Buurtcentrum de Leeuw.

Iets voor jou?

DOCK is nog op zoek naar een vrijwillige gastvrouw/heer voor op de woensdagavond en de donderdagavond. Vind je het leuk om met mensen om te gaan en handen uit de mouwen te steken? Ben je vriendelijk en servicegericht? Neem dan contact op met Wies of Bep, zie hieronder.

DOCK, Sociaal beheer Buurtcentrum de Leeuw:

Samuel van Houtenstraat 1, 3515 EA, Utrecht
Wies Kool, 06-100 179 66, wkool@dock.nl
Bep van Rees, 06-113 975 93, bvrees@dock.nl

Jeugd: Latifa Bali, 06-810 328 49, lbali@dock.nl

Senioren: Reilif Bonse, 06-233 468 08, rbonse@dock.nl

Poëtische ontmoeting bij de Gaard

TEKST MIRJAM VAN ESTERIK
FOTO'S SUZANNE ALTING

Op en rond het grote plein voor De Gaard komen zeven mooie, grote houten zitbanken, met veertien verschillende korte teksten op de voor-en achterzijden van de rugleuningen. Ze zijn bedoeld om de openbare ruimte een extra dimensie te geven, of zoals bedenker Jozef Legrand het zegt: “Om de kwaliteit van de buitenruimte als ontmoetingsruimte te verhogen.”

Op het moment dat de banken officieel onthuld werden, in de donkere dagen voor kerst 2019, waren de eerste drie banken net neergezet op de kersverse pleinvloer. Bij de feestelijke opening waren, naast veel betrokken omwonenden en cultuurneighbourhoodhouder Anke Klein ook winnende tekstschrijvers aanwezig. Ze lieten trots ‘hun’ bank zien aan bekenden en drie winnaars vertelden op het podium ook iets over hun tekst. Voorafgaand aan de

opening spraken we met Jozef Legrand, de Belgisch-Duitse bedenker en ontwerper van het plein en de banken. Jozef blijkt niet alleen kunstenaar maar ook een gepassioneerd docent te zijn.

“Dit zorgt ervoor dat er een gesprek ontstaat, dat mensen met elkaar in contact komen”

De Gaard kijkt vooruit!

Vol vuur vertelt Jozef over het belang van de kwaliteit van de openbare ruimte en hoe je daar met een futuristische blik aan moet werken. “Bij de inrichting van de openbare ruimte werk je in het nu, maar kijk je minstens 20 tot 30 jaar vooruit,

want zo lang moet het minstens meegaan. De gemeente Utrecht en de eigenaar van het winkelcentrum hebben het goed gedaan. Door te werken met klankbordgroepen en door mij in te schakelen, iemand van buiten Utrecht met veel ervaring op dit gebied, hebben ze laten zien dat ze terecht willen investeren in de kwaliteit van de wijk. Daarbij zijn ze op zoek naar een goed evenwicht tussen alle belangen. Dat geldt niet alleen voor de banken, maar voor de hele inrichting van het gebied, met prachtig ontworpen pleinvloer en veel groen.”

Zeven bankjes voor ontmoeting

In de aanloop naar de verbouwing heeft Jozef deelgenomen aan overleg en heeft hij een ontwerp voor de gehele buitenruimte inclusief de zeven banken gemaakt. Dat is te zien tijdens de

“Ik beschouw deze banken als de kers of de slagroom op de taart”

opening, veel buurtbewoners maken een praatje met hem en willen samen met hem op de foto. “Ik beschouw deze banken als de kers of de slagroom op de taart. Ze laten zien dat het bestuur de bewoners en gebruikers van het winkelcentrum waardeert. De boodschap van de banken is: dit is een ontmoetingsplek. Door de uitvoering van de banken met de citaten is het een vriendelijke plek geworden, van hoge kwaliteit.”

Jozef blijkt niet alleen kunstenaar maar ook een gepassioneerd docent te zijn

Gerrit Rietveld College doet mee

De gekozen 14 teksten komen uit een lange lijst van 170 inzendingen, afkomstig van buurtbewoners en leerlingen van het nabijgelegen Gerrit Rietveld College. Met die laatste groep heeft Jozef Legrand een workshop met 13- en 14-jarigen op school gehouden. “Dat was geweldig. Alle teksten van deze leerlingen waren zonder uitzondering positief.”

Mi lobi yu

De teksten zijn niet alleen in het Nederlands. Buurtbewoner meneer Kupe-rus heeft een winnende Friese tekst ingestuurd. Een andere buurtgenoot koos vanwege haar half-Surinaamse kinderen voor een tekst in het Papiaments: Mi lobi yu. Ze heeft er zelfs een t-shirt van laten maken. Jozef: “Niet iedereen zal alles direct begrijpen, maar dat is juist leuk. Dit zorgt ervoor dat er een gesprek ontstaat, dat mensen op deze informele ontmoetingsplek in contact komen.”

Meer informatie

Meer informatie over de Poëtische Banken van Jozef Legrand komt binnenkort te staan op de website: www.kunstinopenbareruimte-utrecht.nl

Zwemjuf

Kelly, geboren Rotterdamse, schrijft over haar belevenissen met de moedermaffia in het over het paard getilde Utrecht Noordoost.

Zes verschrikte ogen kijken me aan. Olivia neemt het woord. "Besef je wel wie daar komen lieverd? Zie jij jouw lieve mannetje tussen de Overvecht-kindjes? Die maken gehakt van hem."

Ik heb net verteld dat Dylano bij de Kwakel op de wachtlijst staat voor zwemles. Helemaal fout. "Doe anders privéles", oppert Marcia, alsof het de normaalste zaak van de wereld is. Zodra Marcia weggaat sist Yolana: "Kelly, ik kan niet in jullie portemonneetje kijken, maar dat is wel voor de Happy Few hoor, dat David Loyds waar Marcia's kinderen privéles krijgen. En niet lullig bedoeld, maar weet je hoe lang Yoncé daar over haar A gedaan heeft?" Olivia grinnikt.

Grof geweld

"Vraag anders of er nog plek is bij dat kleine zwembad hier vlak over de grens met Utrecht, daar vallen nog wel eens kindjes af." Dat klinkt niet als een pluspunt. Maar ze geven er snelzwemcursussen. Als een kind niet binnen 5 maanden het diploma haalt, betaalt de school de extra benodigde lessen zelf. Vins ziet dat wel zitten, hoeven wij ook niet jarenlang te halen en te brengen.

"Als onze jongens hun diploma's hebben gehaald, krijgen we een grote pan couscous"

Dus zo komt het dan ik wekelijks op mijn sokken met een afgekloven tijdschrift in een benauwd wachthok zit. Dylano krijgt al snel een enorme weerzin tegen zwemles. Iedere vrijdag, zodra hij hoort dat we naar zwemles gaan, schreeuwt hij de longen uit zijn lijf. Telkens moet ik dat naschokkende lijfje met grof geweld onder het plastic sliertengordijn door duwen, hup, dat zwembad in. Ouders mogen er niet bij blijven, ik ben al een keer te veel weggestuurd door een harige badmeester.

Het wekelijkse drama blijft niet onopgemerkt. Al snel vormt zich in de wachtkamer mijn vaste steungroep. De een haalt koffie voor me, een ander zegt bemoeiend: "Dat heeft die van mij ook gehad. Het komt echt goed." Weer een ander leidt me af met haar wilde fantasieën over de Neanderthaler van een badmeester.

Wat een leuke mensen hier, zal ik in dit dorp gaan wonen?

Op het schoolplein krijg ik minder support. Olivia begint meteen over een of ander angststoornis die Dylano zou kunnen hebben. Yolana geniet net iets te opvallend van mijn verhaal vol failure. En de ik-heb-dit-soort-dingen-nou-nooit-glimlach van Marcia kan ik er al helemaal niet bij hebben.

"Nou, geduwd, geduwd, onder water geholpen bedoelt u"

Onder water duwen

Ik houd maar vol met die zwemles, als opvoeder moet je toch consequent zijn.

Maar dan, als ik een keer een deeltijdburn-out veins, brengt Vins hem. In het zwembad eist die vent van mij gewoon dat hij bij de les mag zijn, omdat het niet lekker loopt. En het mag ook nog! Hij ziet een hele strenge zwemjuf, die tegen de kinderen schreeuwt en Dylano bij een oefening onder water duwt. Zij vergoelijkt dat: "Nou, geduwd, geduwd, onder water geholpen bedoelt u, dat is om ze over hun angst heen te laten komen." Vins is er gauw uit: "Jullie zetten de kinderen onder druk om ze het diploma binnen vijf maanden te laten halen. Zo krijgt mijn zoon dus een hekel aan zwemmen. We komen hier niet meer terug."

Dylano kan gelukkig alsnog terecht bij het zwembad in Overvecht. Plan A dus. Vanaf dag één heeft hij het leuk. Hij doet er een vrolijk vriendje op. Ik zit iedere week gezellig naast zijn moeder te borduren (er is geen wifi, dan krijg je dat). Als onze jongens hun diploma's hebben gehaald, krijgen we een grote pan couscous van Ali's moeder. We gaan ze missen!

Deze overstap hadden we natuurlijk veel eerder moeten maken. Het is pijnlijk maar waar: Vins is een betere moeder dan ik.

Kelly's avonturen zijn gecreëerd door Anne-Marie de Ruiter, columnist bij Saar Magazine en auteur van onder andere 'Ja dokter nee dokter. Hoe ik mijn weg vond in de zorg' (uitgeverij ZEZZ).

"Ik ben geen type dat de hele dag op de bank zit te hangen, ik wil wat doen"

FOTO EN TEKST SUZANNE ALTING

Buurtbakkie

Ria van der Horst (79) is dit jaar 20 jaar vrijwilliger in Buurtcentrum de Leeuw in Tuinwijk. Ze is hier praktisch elke dag, omdat ze houdt van contact met mensen en lekker bezig wil zijn.

Ze organiseert sinds vijf jaar het Buurtbakkie op de dinsdagen van 10.00-12.00 uur. Er komt een klein vast groepje mensen. De laatste tijd zijn er wat personen verhuisd of door beperkingen niet meer in staat te komen. Dat betreurt Ria wel. Er is dus nog plaats voor meer mensen, man of vrouw, iedereen is welkom.

Ze drinken koffie, kletsen en doen meestal een activiteit zoals Rummikub of kaarten maken. Maar het meest populair is sjoelen. Dat houdt je ook een beetje in beweging! En stiekem zijn de bezoekers van Buurtbakkie best fanatiek, maar het maakt Ria niets uit dat ze steeds verliest.

Het tweede bakkie is gratis. Dus stap van je bank en kom gewoon eens langs.

Buurtcentrum de Leeuw

Samuel van Houtenstraat 1

www.buurtcentrumdeleeuw.nl

Ria van der Horst 06-555 847 54

Buurtbakkie: elke dinsdag van

10.00-12.00 uur

De Groene Kop krijgt vorm

Nieuwe ontwikkelingen aan de Winklerlaan

TEKST MAURICE HENGVELD FOTO'S YVONNE VAN ZAAENEN

In Tuindorp-Oost wordt momenteel hard gewerkt aan de herinrichting van De Groene Kop. Nieuwbouwontwikkelingen en een kwaliteitsimpuls voor de openbare ruimte moeten er een bijdrage leveren aan de versterking van het leefklimaat en het creëren van een aantrekkelijk entreegebied voor de stad.

Lange adem

Stedelijke ontwikkeling vergt dikwijls een lange adem. Zo ook waar het gaat om de ontwikkelingen aan de Winklerlaan. Deze aanpak van de zogenaamde Groene Kop van Tuindorp-Oost vindt zijn oorsprong in de visie Eykmanlaan uit 2001, die pas in 2010 definitief werd vastgesteld. Belangrijke uitgangspunten daarbij zijn 'het

versterken van de verbinding tussen de wijk en volkstuinenpark De Driehoek én het creëren van zowel een nieuwe ruimtelijke beëindiging van de wijk als een nieuwe kop, die de entree van de stad markeert en de wijk verknoopt met het groengebied'. Het doel van de visie is het versterken van de ruimtelijke en functionele samenhang in dit deel van de wijk en het voorkomen van versnippering door realisatie van op zichzelf staande (bouw) projecten. Ook is met de visie ingezet op versterking van het leefklimaat in de wijk door een kwaliteitsimpuls voor de openbare ruimte.

Verborgen parel

Rond de Groene Kop gaat de visie Eykmanlaan uit van woningbouw en zorgvoorzieningen - ook in combinatie met elkaar - een ontmoetingsplek voor de buurt en verbinding met het aangrenzende volkstuinenpark. Dat bracht de realisatie van Hof van Tuindorp aan de Winklerlaan in beeld, het herontwikkelen van de verouderde zorginstelling van Careyn. De locatie wordt momenteel getransformeerd naar een centrum voor wonen, zorg, welzijn en dienstverlening passend bin-

nen de totale metamorfose van Tuindorp-Oost. Het vernieuwde winkelcentrum De Gaard, het nieuwe Rietveldcollege, de nieuwbouw voor So Fier, nieuwe woningbouw zoals aan de Cohenlaan en de herinrichting van de Eykmanlaan maken allemaal deel uit van die metamorfose. De Groene Kop vormt daarbij een 'groene long' rondom de gebouwen van Hof van Tuindorp en richting de scholen en het spoor. Het gebied wordt in de visie van de gemeente Utrecht niet ten onrechte benoemd als verborgen parel!

Nieuwbouw Hof van Tuindorp

Het voormalige verzorgingshuis van Careyn aan de Winklerlaan bleek functioneel en technisch sterk verouderd. Samen met Zenzo maatschappelijk Vastgoed, Careyn en de gemeente Utrecht ontwikkelt en realiseert bouwbedrijf Lithos er nu 200 levensloopbestendige appartementen verdeeld over 4 gebouwen. Daarvan zijn 38 woningen bestemd voor mensen die afhankelijk zijn van zware zorg. De overige 162 appartementen vallen in de categorie middelduur/dure huur en zijn bestemd voor bewoners uit de wijk. De realisatie en het landschap-

pelijk ontwerp sluiten naadloos aan op de herinrichting van De Groene Kop. De oplevering van het eerste gebouw is naar verwachting medio april/mei 2020. Tussen de gebouwen door wandel je zo het park in en daarmee ook het aangrenzende volkstuinencomplex 'De Driehoek'. Dat de tijdelijke verhuizing van bewoners door Careyn het nodige te wensen over liet achten we inmiddels bekend. Het kreeg zowel lokaal volop aandacht als ook in nieuwsprogramma's op landelijke televisie. Ouderen moe(s)ten verhuizen naar een tijdelijke onderkomen en keren later weer terug naar de nieuwbouw. Dat alles binnen anderhalf jaar! Nog steeds voeren de studenten die destijds daar woonden met de ouderen een mooie campagne: www.geefouderenhunstemterug.nl

Duurzaam schoolgebouw SO Fier

Basisschool SO Fier, iets verderop aan de Winklerlaan, biedt speciaal onderwijs aan circa 150 leerlingen die intensieve begeleiding nodig hebben. Op de bestaande locatie wordt momenteel de laatste hand gelegd aan de realisatie van een nieuw schoolgebouw. Het voormalige pand was sterk verouderd en te klein, het werd

daarom gesloopt. Eind 2015 al verhuisden leerlingen en medewerkers naar een tijdelijke locatie in Overvecht. In 2018 ging de nieuwbouw van start en inmiddels vond medio januari 2020 de oplevering en officiële opening plaats van het energieneutrale nieuwe gebouw, een prachtig ontwerp van EVA architecten. Er is ook veel aandacht besteed aan het aansprekende interieur en aan het door Beuk landschapsarchitecten ontworpen schoolplein, waar onder andere een duurzaam kunstwerk wordt geplaatst. Een bijzonder mooie nieuwe toevoeging in de wijk!

Stadsboerderij krimpt

Al sinds 2005 is ook stadsboerderij Het Lachende Paard in De Groene Kop gevestigd, een initiatief van Martin en Sanne de Groot. Ze houden en verzorgen er

geiten, schapen, kippen, ezels en... ook paarden. De stadsboerderij en het direct omliggende gebied zijn in zelfbeheer. Het Lachende Paard maakt weliswaar onderdeel uit van de herinrichting van De Groene Kop, de plannen hebben wel gevolgen. Het weiland zal veel kleiner worden dan het was. De paardenweide is al een heel stuk kleiner en de paarden staan nu tijdelijk ergens anders. Volgend jaar kunnen ze waarschijnlijk wel weer terug. Ook de andere dieren hebben door de bouwwerkzaamheden nu een betrekkelijk klein stuk weide, maar daarvan komt later wel weer een deel (niet helemaal) terug. Al met al krimpt Het Lachende Paard dus in omvang.

Nieuwe dynamiek!

Zeker is dat De Groene Kop door de nieuwbouwontwikkelingen en herinrichting een geheel nieuwe dynamiek krijgt. Wij zien dat met nieuwsgierigheid tegemoet!

Vanuit de redactie geven we alle bewoners van het Hof van Tuindorp, straks na de verhuizing, ons mooie jubileumboekje.

ZIMIHC theater Wittevrouwen

TEKST MARION HAVERKAMP FOTO BRIGITA GELOT

'Spiegelzaal'

ZIMIHC aan de Bouwstraat loopt als een trein! Mede dankzij een poule van trouwe en zeer gemotiveerde vrijwilligers bruist het in ZIMIHC theater Wittevrouwen, niet alleen overdag maar ook 's avonds en in de weekenden.

Zij voelen zich verantwoordelijk voor een juiste gang van zaken, houden ons op de hoogte van ontwikkelingen en zijn uitstekende gastvrouwen en gastheren. Naast deze beheerders kunnen we beschikken over fantastische klussers die zich hard maken voor een metamorfose van het gebouw. Zij zorgen dat de uitstraling en daarmee de gastvrijheid in het gebouw steeds beter tot zijn recht komt.

Een van de zalen die zich op de begane grond bevindt, is omgetoverd tot een heuse danszaal voor een nieuwe huurder: Carla'S Tango. Daarbij is een hele wand voorzien van grote spiegels. De vloer, muren en het licht zijn ook geperfectioneerd!

Hiermee biedt onze locatie voor wat betreft deze kunstvorm nieuwe mogelijkheden. Carla Somer geeft **tangoles op woensdag en zondag**.

Gratis proefles 'Tango voor beginners'
woensdagavond 19 februari 2020
van 19.00 uur - 20.30 uur.

Voor meer info: www.carlastango.nl

ZIMIHC theater Wittevrouwen
Bouwstraat 55
3572 SP Utrecht
030-272 34 55
www.zimihc.nl/wittevrouwen

ZIMIHC theater Wittevrouwen is een van de drie ZIMIHC theaters in Utrecht. ZIMIHC theater Stefanus in Overvecht en ZIMIHC theater Zuilen zijn de twee andere podia van ZIMIHC. Daarnaast organiseert ZIMIHC grote en kleine evenementen waarbij amateurkunst altijd de hoofdrol speelt.

FEESTJE GEVEN? ZAALTJE HUREN? WELKOM IN ZIMIHC!

Stijlvol en toch robuust. De Staal-En-Suite oplossing van JipUtreg deelt ruimtes op in stijl. De staal met glas schuifdeuren geven ieder huis een unieke uitstraling. Op maat gemaakt; geschikt voor elk huis. Er zijn geen bouwkundige aanpassingen nodig. JipUtreg bestaat uit de Utrechtse Jip van Eijden. 'Natuurlijk kom ik persoonlijk kijken, meten en maken. Ik werk samen met andere Utrechtse ondernemers voor de levering van het staal en het glas. De unieke **schuif**- en **taats**deuren zijn gemaakt van blauw/zwart staal dat ik afwerk met blanke wax. Hierdoor blijft de mooie structuur van het staal goed zichtbaar. Stoer en toch met allure. Benieuwd wat ik kan doen met jouw ruimte? Bel me...' 06-81261431

jiputreg@xs4all.nl - JipUtreg.nl

JipUtreg
mate'n-loos-in-ontwerp

HIP INSTITUUT

HIP

**100%
GESLAAGD!
2018-2019**

WWW.DITISHIP.NL

HIP UTRECHT-OOST . BILTSTRAAT 144
3572 BM UTRECHT . 030-3030648
#UTRECHT-OOST #ZEIST

HUISWERKBEGELEIDING - CITO TRAINING
BIJLESSEN - REMEDIAL TEACHING

“Mooi om mensen
in de wijk te
helpen, en zo wat
terug te doen
voor de wijk”

De Klusdienst

Jip van Eijden (61 jaar) woont in Wittevrouwen, met vrouw en kind, en is vrijwillig coördinator bij De Klusdienst.

Jip: “We hebben nu zeven vrijwillige klussers. De gemiddelde klusser heeft twee klussen per maand. Ik ben er zelf rond de 4 uur per week mee bezig, en ik spreek alle klanten en klussers. Maar... we kunnen nog wel wat werk gebruiken!

Dus voor iedereen die slecht ter been is en bijvoorbeeld een wc-brilverhoging wil aanbrengen, of een lamp wil laten ophangen of een lekkende kraan wil laten repareren? Bel De Klusdienst!” Voor slechts € 7,50 per klus (max. een uur werk) komt er iemand aan huis. Dit is niet voor bedrijven. En je moet wel wonen in postcodegebied 3572!

klus@debouwsteiger.nl
06-831 337 85

Gereedschap huren?
Bouwsteiger
Palmstraat 62A
3572 TD Utrecht
Open: ma en do
van 19.30 – 20.30 uur.

FOTO VICKY PRONK TEKST PUCK 'T HART

Huisnummer 48

Tijdens Chanoeka stuit ik
– in mijn straat, in de stoep voor nummer 48 –
op vier kleine, ingelegde messing kinderhoofdjes.
Het zijn zogeheten struikelstenen, weet ik.
Mijn petje voelt opeens als keppeltje
en hoeft dus niet af. Ik buig en lees:

Ephraim Gazan 1891, 30-9-1942, Auschwitz

Bertha Gazan-Sanders, 1895, 30-9-1942, Auschwitz

Abraham Gazan, 1920, vermoord 7-5-1943, Sobibor

Emma Gazan, 1924, 30-9-1942, Auschwitz

Vaak wordt dan het woord onzegbaar gebruikt;
tóch een woord. Ik ga verder, zonder struikelen,
zonder afgemaakte gedachten, ik blijf op de been.
Niemand stapt hier onbewogen overheen.

GEDICHT **FRED PENNINGA**
FOTO **YVONNE VAN ZAAZEN**

KERSTIN STEINHART

Fietsen Alle Jaren

Iedereen heeft recht op wind door zijn haar

TEKST WENDY VAN ZANTEN FOTO'S SUZANNE ALTING

'Fietsen Alle Jaren' is een initiatief van de Fietzersbond. Bij dit initiatief nemen vrijwilligers een of twee kwetsbare (niet mobiele) mensen mee voor een fietstocht in een riksja. Met Alle Jaren wordt bedoeld dat het leven niet ophoudt bij een bepaalde leeftijd. Door middel van iets eenvoudigs als fietsen wordt contact gelegd en je omgeving vergroot. Iedereen heeft recht op het gevoel van wind door je haren.

Riksja rijden

Sinds 2018 is Fietsen Alle Jaren ook in Utrecht actief. Kerstin Steinhart (55) uit Noordoost is vanaf de start als vrijwilliger betrokken geweest. Toen haar vader (87) zelf niet meer kon fietsen was ze op internet op zoek naar een duo-fiets voor hem. Zo kwam ze dit initiatief

tegen en ze meldde zich meteen aan. "Ik fiets graag en ken de riksja van mijn vele reizen door de wereld. Ik ben geïnteresseerd in mensen en vind het gezellig om met de passagiers op deze manier rond te rijden."

De riksja trekt veel aandacht onderweg maar de passagiers gaan meestal zó op in de rit en de omgeving dat ze dat niet merken. Kerstin: "Onderweg naar huis werd ik zelfs een keertje aangehouden door iemand die vroeg of hij een rondje mee mocht!"

"Ik ken de riksja van mijn vele reizen door de wereld"

De riksja is uitgerust met elektrische trapondersteuning en een ritje duurt meestal zo'n drie kwartier. De passagier mag bepalen waar hij naar toe wil; een oude buurt, een straat in bloei, Leidsche Rijn, noem maar op.

Bijzondere ritjes

Kerstin heeft op twee verschillende ritjes bijzondere passagiers gehad: haar eigen ouders en een vriendin zijn bij haar op de riksja geweest. Haar ouders bezochten met de riksja de wijk Oog in AL, een plek waar haar vader is opgegroeid en zelf nog heeft rondgefietst. Inmiddels wonen haar ouders in Brabant.

De vriendin van Kerstin heeft wegens hersenletsel balansproblemen en kan hierdoor niet meer goed fietsen. Met de riksja

HENK WILKENS IN DE RIKSJA MET VRIJWILLIGER IRIS

was een fietstocht door Utrecht wel weer mogelijk en hebben zij samen Noordoost doorkruist.

"De riksja trekt veel aandacht onderweg maar de passagiers gaan meestal zó op in de rit en de omgeving dat ze dat niet merken"

Helaas is er in Utrecht nog maar 1 fiets beschikbaar en kost het Kerstin veel tijd

om de riksja op te halen van het buurthuis in de Rivierenbuurt en na de rit weer terug te brengen. Kerstin: "Er zijn voldoende vrijwilligers dus zou het fijn zijn als er meer riksja's in Utrecht kwamen. Een verzorgingshuis kan bijvoorbeeld een riksja aanschaffen. Dan kan Fietsen Alle Jaren de vrijwilligers en de afspraken voor de fiets regelen. Zo heb je vraag en aanbod bij elkaar."

Passagiers gezocht!

Er is voldoende plek voor nieuwe passagiers. Zin in een ritje in Utrecht of ken je iemand die je daarmee een plezier kunt doen dan kun je bellen of mailen. Je mag altijd iemand meenemen tijdens de rit. Dat kan bijvoorbeeld ook een kleinkind zijn of iemand die zelf nog prima kan fietsen. Een kopje koffie onderweg

"Als een verzorgingshuis een riksja aanschafft, regelen wij de vrijwilligers en de afspraken. Zo heb je vraag en aanbod mooi bij elkaar"

behoort zeker tot de mogelijkheden. De ritjes zijn gratis, de koffie onderweg is voor eigen rekening. In Nederland kun je nooit zeker zijn van het weer. Dus mocht het op het afgesproken tijdstip slecht weer worden dan word je gebeld voor een nieuwe afspraak.

Contact

Fietsen Alle Jaren:

06-818 760 18
utrecht@fietsenallejaren.nl
www.fietsenallejaren.nl

Landelijk Bureau Fietzersbond

fietsenallejaren@fietzersbond.nl
Nicolaas Beetsstraat 2a
3511 HE Utrecht
030-291 81 71 (Arjen Klinkenberg)

Tekenen met een houtskooltje bij de Derde Helft

TEKST PETER BOER

In Utrecht Noordoost is de Derde Helft in korte tijd een begrip geworden; de thuisbasis is de kantine van Hercules aan de Voorveldselaan. Op vrijdagochtend druppelen 'de ouderen' rond tien uur binnen. Er wordt van alles gedaan; van tennis tot een partijtje jeu de boules, van bridge tot scrabble, van fitness tot een interessante spreker en natuurlijk liggen er ook kranten, is er lekkere koffie en kan er worden geluncht. Onder leiding van Piet Versteeg wordt er getekend. Peter Boer zocht hem thuis op.

Het Voordorpse appartement van Piet Versteeg (75) oogt als een klein particulier museum. Landschappen, stillevens en portretten van de Veluwe school. Deze school is minder bekend dan de Bergense of Haagse school. Piet is een verzamelaar en tikt zo nu en dan een schilderij op de kop. Tussen de schilderijen staan verschillende objecten van Mobach, gemaakt door zijn oudere broer. Mobach Keramiek aan de Kanaalstraat bestaat dit jaar 125 jaar. "Daar kun je zien dat keramiek op een schijf draaien, of met de hand een homp klei opbouwen, het latere

glazuren en het bakproces nog echt een ambacht is." Ook Piet begon met het leren van een ambacht; hij werd glasblazer. Dan ineens zegt hij: "Hoe ouder ik word, hoe minder ik het begrijp dat mijn ouders

ons niet verder lieten leren terwijl verheffing in het gezin zo hoog in het vaandel stond. Er werd gelezen en gemu-

siceerd. We bezochten concerten. Mijn moeder sprak meerdere talen. Toch denk ik dat je door je ouders gevormd wordt."

"Hoe ouder ik word, hoe minder ik het begrijp dat mijn ouders ons niet verder lieten leren terwijl verheffing in het gezin zo hoog in het vaandel stond"

In de avonduren volgde hij een opleiding als leerkracht voor de ambachtsschool met als hoofdvak vaktekenen en technisch schetsen. Kort stond hij voor de klas en hij rolde toen als consulent het leerlingwezen in. De ambachtsschool en het leerlingwezen van toen bestaan niet meer. "Het is allemaal lang geleden. Sans rancune, maar het blijft jammer dat écht een ambacht leren eigenlijk verloren is gegaan. Het lijkt zo eenvoudig om met een stukje houtskool een schetsje te maken. Jongens op de ambachtsschool

leerden van mij om te kijken en om dan op afstand bijvoorbeeld een doos in perspectief te schetsen. Dat leren kijken is bij mij nooit opgehouden. Ik doe het nog steeds. Nu ook bij de Derde Helft waar ik met een groepje ga zitten tekenen. Natuurlijk zijn het niet de leerlingen die ik vroeger kort in de klas had. Zij zuchtten omdat ze er het nut er niet van in zagen. Nee, aan mijn tekentafel op vrijdagmorgen in de kantine van Hercules is het vooral de lol. Altijd eerst denken dat je het echt niet kunt, maar dat is natuurlijk onzin. Op die ene ochtend in de week zie ik soms talent. Zo simpel is het dan nog niet: teken maar eens een rol wc-papier."

"De tafel waaraan we zitten is misschien net iets te krap. Voor mij is dat geen bezwaar. Ik wil ook een keer met aquarelf verf aan de slag of in het voorjaar met een groepje naar buiten. Tekenen, schetsen met houtskool in de hand, geeft dan een heel andere dimensie. Wie weet komt het er nog eens van. Voorlopig hebben we genoeg; we schetsen wat en ik pak voordat ik naar de Derde Helft ga, een schilderijtje van de muur, een stilleven of een portret en ik vertel daarover. Ach, ik blijf een leraar en hopelijk geen lastige."

Algemene informatie

De Derde Helft vindt plaats bij USV Hercules. Hierbij vormt de sportkantine de ontmoetingsplaats voor ouderen uit de buurt, waar zij anderen ontmoeten en niet alleen deelnemers maar ook organisator van activiteiten kunnen zijn. Hoewel de activiteiten plaatsvinden in de sportkantine, hoeven de activiteiten juist niet sportief van aard te zijn. Er is bijvoorbeeld één keer per maand een lezing. Er wordt getennist, gebadminton, je kunt fitnessen, bridgen, scrabbelen... Alles is mogelijk. Je kunt ook gewoon koffie komen drinken en eens komen kijken, en er is lunch (te koop) voor wie dat wil.

Kosten

Iedereen kan een keer vrijblijvend komen kijken, maar als je echt mee gaat doen wordt er een kleine bijdrage van 15 euro per kwartaal gevraagd (60 euro per jaar).

De derde helft

Elke vrijdag vanaf 10.00 uur. USV Hercules, Voorveldselaan 2, Utrecht www.usvhercules.nl infoderdehelft@usvhercules.nl Kom een keer langs!

FOTO BJORN MARTENS

VAKGARAGE AUTOWEERD UTRECHT

Weerdsingel Oostzijde 42 | (030) 303 16 00 | www.autoweerd.nl

WAT IS

WEDER-ZIJDS

Er wonen in Noordoost ongeveer zeventienduizend 55-plussers, waarvan meer dan de helft de 65 gepasseerd is. Voor al die inwoners is er Wederzijds: een netwerk van mensen die zich wat van elkaar aantrekken en elkaar het (blijven) wonen in Utrecht Noordoost mogelijk én prettig willen maken.

Iedereen heeft wel iets te bieden. 'Iets' waar een ander 'iets' aan heeft. Een talent, ervaring op een bepaald gebied, deskundigheid, een hobby, een verhaal. Of 'tijd'. Of twee rechterhanden. Of een handig apparaat, een snoeischaar, een ladder, kopjes en glazen, een grote pan. Een fiets te leen. Al die dingen kan je aanbieden aan mensen uit de buurt die daar soms erg mee geholpen zijn. En als je iets aanbiedt, wordt het een stuk gemakkelijker om zelf ook eens ergens om te vragen.

WEDERZIJD-BORREL

Elke laatste donderdag van de maand, vanaf 17.00 uur is de Wederzijds-borrel. Locatie: De Helden, Jan van Galenstraat 6 Wees welkom!

www.wederzijds.net

Natuur Winterhoop

TEKST TIENEKE DE GROOT
FOTO YVONNE VAN ZAAZEN

Winter. Minder licht, minder warmte, minder voedsel. Vogels naar het verre zuiden. Andere vogels naar het dichtbijere zuiden of westen - dat is hier. Winter, wegwezen is het devies. Bomen doen dat door hun bladeren af te werpen. Echt wegtrekken is dat niet, maar 's winters kijk je wel dwars door ze heen. De meeste insecten trekken weg door zich te verstoppen als eitje, larf of rups ergens in een plant, onder het bladerdek of in het water.

Een speciale vorm van wegtrekken is de slaap. Verborgen in je hol doe je een lang dutje. Mits je kikker of pad bent of een zoogdier, maar dan weer geen mens. Bij het wakker worden zie je verrast de eerste langsvliegende hommels. Sommige kleine zoogdieren echter hebben geen behoefte aan dit kunstje. Mollen graven gewoon hun gang. Voor hen is licht niet nodig, warmte en voedsel vormen geen probleem. Kruipend door hun tunnel eten ze insectenlarven en regenwormen. Wordt het kouder dan kruipt dat voedsel dieper de grond in, met de mol in hun kielzog. Bij een strenge winter doen mollen een beroep op de aangelegde wintervoorraad, een soort bal van afgebeten, maar nog levende regenwormen. Je moet er maar zin in hebben.

Mollen kom je niet vaak bovengronds tegen, hoewel ze 's nachts op zoek gaan naar slakken en soms een muis. We kennen ze vooral van hun sporen, de molshopen. Ik zie die meestal in de winter en het voorjaar. In een regenrijke winter verlaten de mollen hun onder water staande gangenstelsels. Ze graven nieuwe, hogerop in drogere bodem, dichters tegen het oppervlak aan. Dat schijnt een verklaring te zijn van de winterse hopen. In het voorjaar gaan mannetjes al gravend op zoek naar een vrouwtje, vandaar de dan verse opgeworpen aarde.

Een mol is een solitair beestje. Hoewel je vaak meerdere molshopen op een klein oppervlak ziet leeft in een tuin meestal maar één mol. Als je dat dier doodt komt een dakloze mol van elders het opengevallen territorium bezetten om lekker zijn eigen tunnelsysteem te graven. Nog meer hoopjes aarde. Sommige mensen vinden die hopen een aanslag op hun vlakke gazon. Bedenk echter dat op de open aarde bloemen de kans krijgen zich te vestigen. Wat weer hommels aantrekt waar de pas ontwaakte winterslaper van kan genieten. Hoop je...

Tieneke de Groot is bioloog en woont in Voordorp.

Beter Thuis

TEKST INGRID HORSTIK

Kennismaken en kennisdelen

In een huiselijke sessie vertellen enthousiaste wijkbewoners over hun passies. Dat kunnen heel verschillende dingen zijn. Enkele voorbeelden van kennisdelen waarvan bewoners hebben aangegeven dat zij dat graag willen doen: het kan gaan om Genealogie (voorouderonderzoek), of over een eigen kunstverzameling. Een interactieve lezing over hun werkverleden waarbij o.a. studenten uit dit vakgebied aansluiten. Een meditatiecursus volgen, die wordt gegeven door een buurtbewoner die zijn of haar kennis graag wil delen.

Spreekt jou dit ook aan?

Heb je ook hobby's, ervaring, of interesses die je wilt delen? Of ben je juist nieuwsgierig naar wat andere buurtbewoners te vertellen hebben?

Bijeenkomst kennisdelen

Kom dan naar de **KENNISDELEN** bijeenkomst van Beter Thuis op **Donderdag 5 maart** in Buurtcentrum de Leeuw, Samuel van Houtensstraat 1, Utrecht.

We beginnen om 15.00 uur. Het duurt tot 16.30 uur. We willen met elkaar kijken wát voor kennis bewoners precies willen delen (naast dat wat er al is) én wát voor ruimte hier precies voor nodig is.

Als er voldoende animo is voor het initiatief dan gaan we aan de slag om ontmoeten en kennisdelen mogelijk te maken. Dus: we horen graag of er mensen zijn die interesse hebben of mee willen doen. Bevestiging en meer informatie over de bijeenkomst volgt na aanmelding.

Meld je aan via:

E-mail: beterthuis@btosociaal.nl of
Telefoon: 06- 233 468 08 (Reilif Bonse).

De Wijkwijzer Noordoost

wijst je de weg

Wat is de Wijkwijzer Noordoost?

Ben jij wel eens op zoek naar iets in jouw wijk? Ben je benieuwd wat er allemaal is en te doen is? De wijkwijzer helpt je te vinden wat je zoekt met een inloop op vrijdagochtend, de website www.wijkwijzernoordoost.nl en themabijeenkomsten. Heb je vragen? Ben je op zoek? Loop gerust binnen. We helpen je graag verder!

“Er zijn veel mensen actief, er is een enorm aanbod, maar het is vaak heel moeilijk om te vinden wat je nodig hebt en bij wie je moet zijn.”

Inloop

Elke vrijdag in Griststeede van 10.00 - 12.00 uur, voor alle vragen over de wijk!

Handig platform

Op www.wijkwijzernoordoost.nl vind je een wijkagenda, wijkgenoten, initiatieven en organisaties die in de wijk actief zijn. We nodigen je graag uit om hier ook jezelf en jouw aanbod te delen. Zo leren we elkaar kennen, kunnen we elkaar vinden en verder helpen.

Doe jij mee?

Meld je aan op www.wijkwijzernoordoost.nl

“Het leuke van de website Wijkwijzernoordoost.nl is dat iedereen in de wijk hier gebruik van kan maken. Je kunt je aanmelden, vertellen wie je bent, wat je biedt, en anderen oproepen mee te doen.”

Op straat bleef het haarspeldje liggen

TEKST PETER BOER FOTO PUCK 'T HART

In 2020 is het 75 jaar geleden dat we de bevrijding na de Tweede Wereldoorlog vierden. In deze rubriek in Mens en Wijk de verhalen over de bevrijding uit Utrecht Noordoost. Het zijn kleine verhalen die er toe doen. Zo ook de herinneringen van Hans (1935) en Sepa (1936) den Daas.

Hans werd in Tuinwijk geboren en groeide op aan de Professor Leonard Fuchslaan. Sepa woonde de eerste jaren van de oorlog in Oudwijk, waar haar vader achter het Maliebaanstation de kolenopslag beheerde; niet ver hier vandaan was een munitiedepot. Toen de oorlog vorderde, werd het te gevaarlijk voor het gezin. Sepa ging met haar moeder en haar oudere zus naar hun huisje in Loosdrecht. Vader bleef achter. "In ons huis vermaakte hij zich uitstekend met lezen. Door zijn voeten tijdens het lezen dicht bij de brandende kachel te houden, had hij het nooit koud. Het was voor hem wel erg stil alleen in dat grote huis."

Kolen langs het spoor

Als jochie van een jaar of acht, scharrelde Hans langs het spoor dat door en langs Tuindorp liep. Hij nam dan restjes afgevallen kolen mee voor thuis. Misschien had Sepa's vader die kolen wel in de wagon gestort. Hans en Sepa leren elkaar

na de oorlog kennen. Dat ze al zo lang dichtbij elkaar woonden en elkaar nooit eerder ontmoetten, heeft hen altijd verbaasd.

ergeten

In het Grand Café in de Voorveldse Hof zitten ze tegenover me. Na een herseninfarct woont Hans hier. Hans en Sepa zijn twee tachtigers die hun herinneringen los van elkaar, maar ook samen vertellen. Echte verschillen zijn er niet. Het was een nare tijd. Wat maakte het dan uit waar je woonde. "Na de bevrijding probeerde je het misschien zo snel mogelijk te vergeten. Dat was tekenend voor de eerste jaren na de oorlog. Maar het zijn herinneringen en er zijn beelden die ik nooit vergeet. Ik weet nog dat, kort na de bevrijding, toen ik net terug was uit Loosdrecht, een jonge vrouw midden op straat op een stoel werd gezet. Ze werd kaalgeknippt en haar hoofd werd met pek besmeurd. Ik vond het een walgelijk gezicht en wilde het

eigenlijk niet zien. Wat er met die jonge vrouw gebeurd is, weet ik niet. De stoel waarop ze zat, stond er nog met lokken haar op de grond. Daartussen zag ik een haarspeldje liggen. Een herinnering die ik het liefst maar vergeten was."

Dat ze al zo lang dichtbij elkaar woonden en elkaar nooit eerder hebben ontmoet!

Seinhuis

Uit haar tas haalt ze een paar foto's van hun kinderen en kleinkinderen. Foto's uit de jeugd van Hans en Sepa moeten er ook nog zijn. "Ik heb geprobeerd nog iets te vinden. Ik zal nog een keer moeten gaan zoeken. Ze liggen vast ergens in het berghok van ons appartement aan de Kastanjehof. Een paar jaar geleden wilde Hans hier naartoe verhuizen. Hij wilde graag speeltuin De Pan als burenen en het mooie uitzicht op het oude seinhuis langs de spoorlijn waar hij vroeger zo vaak speelde."

Kolenwagen van Sepa's vader

Links met grote strik is Sepa

Hans den Daas met zijn klas (naast de meester)

Hans den Daas op het strand

'Het houdt nooit op, hè, vergeten doen we het niet'

Melkflessen op de buik

In de oorlog is Tuindorp nog een jonge wijk van de gemeente Maartensdijk. Een soort Vinex-wijk uit de jaren dertig van de vorige eeuw. Hans haalde net buiten Tuindorp melk en eieren bij boeren. Hij droeg de melkflessen met een band rond zijn buik. Dat had zijn vader zo gemaakt. Niemand die zo zag dat je melk bij je had. Zo kwam je in de oorlog nog aan voedsel.

Hongerwinter

In het najaar van 1944 moest de ergste winter nog beginnen. Niemand kon zich in september van dat jaar voorstellen dat er twee maanden later gebrek zou zijn aan bijna alles. "Honger, honger, alleen maar honger," fluistert Hans als hij zijn hand over zijn buik laat glijden. Hans' vader werkte bij de PUEM; daar nam hij ijzeren platen mee, die thuis op het vuur werden gelegd. Daarop kon dan worden gekookt en natuurlijk deden de burenen mee.

Hout!

Aan het eind van de oorlog werd de gasvoorziening gestaakt. Ook de elektriciteit viel uit en uit de kraan kwam nauwelijks water. In veel huizen werd, als het maar even kon, een noodkacheltje aangeschaft, waarop je een beetje eten warm kon maken. Om aan hout te komen, waarmee je het noodkacheltje kon stoken, werden veel bomen in parken omgehakt of omgezaagd. Als je 's morgens vroeg hoorde dat er niet ver van huis een boom werd omgezaagd, dan liep je daar naartoe om enkele takken mee te nemen. De takken werden eerst in de zon gelegd om te drogen om later het noodkacheltje aan te kunnen maken. Op veel plafonds ontstond een zwarte vlek door de rook. Maar wat deed het er toe. Het voornaamste was om de winter door te komen. Tuindorp werd een verlaten, doodstille buurt met nog maar weinig bomen. De even verderop gelegen Blauwkapelseweg was een boomloze weg geworden.

Het was een kwestie van lang wachten en hopen. Op de hoek van de Professor Leonard Fuchslaan niet ver van het vroegere huis van Hans en Sepa, staat een klein monument: het Vrijheidsbankje.

Nabericht

Op een ochtend belt Sepa dat ze de foto's in het berghok gevonden heeft. "Toen ik ze vond wist ik je nog meer vertellen. Het houdt nooit op, hè. Vergeten doen we het niet."

OPROEP

We zoeken nog verhalen. Dus alle herinneringen aan de bevrijding, bij voorkeur vanuit Noordoost, maar in elk geval van bewoners, zijn welkom. Stuur ons een e-mail dan neemt Peter Boer zo snel mogelijk contact op.
info@mensenvijk.nl

De Wintermarkt

Staatslieden & Lauwerecht

TEKST EN FOTO'S EVA LEEN & FLEUR VAN IJPEREN

Bewoners en ondernemers van Staatsliedenbuurt en Lauwerecht hebben de handen ineen geslagen om het 'park' tussen de Goeman Borgesiuslaan en Talmalaan om te toveren tot Wintermarkt. Op 26 januari sierden kramen met tweedehands spullen, vintage, zelfgemaakte sieraden en keramiek het park. De Jumbo verkocht taart en warme choco waarmee je heerlijk warm kon worden bij het kampvuur. Picnic was er met een springkussen voor de kids, een groot succes. Je kon je laten masseren, er waren veel leuke spulletjes te koop, zoals boeken (gemaakt door buurtbewoners), sieraden en vilten schoenen. Ook hielden verschillende gezellige optredens ons warm. Kortom: er was muziek, vuur, eten en drinken, en leuke dingen te koop en te zien. En het was ook nog en prachtige zonnige dag! Samenkomen voelt goed!

De Wintermarkt is een voorbeeld waar bewoners en lokale ondernemers samenwerken om de buurt een stukje leuker te maken. Het is een initiatief vanuit het Bewonersplatform Staatslieden en Lauwerecht. Bewoners speelden al een aantal jaar met dit verbindende idee. Een kernteam van tien bewoners en ondernemers hebben gezorgd voor de programmering, productie en communicatie.

We kunnen vol trots zeggen dat deze eerste editie van de Wintermarkt Staatslieden en Lauwerecht geslaagd is en we volgend jaar graag een volgende editie organiseren. Of misschien in de zomer?

Het Bewonersplatform Staatslieden en Lauwerecht gaat door in 2020!
Heb jij een leuk idee voor de buurt? Zoek

je medestanders op dit uit te voeren? Of wil je even sparren? Het Bewonersplatform helpt je graag vooruit! Samen zorgen we voor een levendige buurt.

Bewonersplatform

info@thesocialfirm.nl (Fleur en Eva)
Volg ons ook op Facebook: www.facebook.com/groups/Bewonersplatform/

Hoe leuk kan werken zijn

bij dé grootste kinderopvang organisatie in Utrecht!

- Fijne werksfeer en leuke collega's
- Uitdagend en zinvol werk
- Plezier en groei door ontwikkeling
- Uiteenlopende werklocaties
- Prachtige sport- en natuurlocaties
- Flexibiliteit

LUDENS

RUIMTE VOOR GROEI

vacatures@ludens.nl | 030 - 236 15 35 | www.ludens.nl

professioneel en
toch dichtbij

030 238 00 38
www.dezwaanuitvaarten.nl

"Je eigen kleur geven
aan de uitvaart"

Sandra van der Pas
(Tuindorp Utrecht)

passage uitvaarten

24 UUR - 06 553 033 85 - PASSAGEUITVAARTEN.NL

AMENTI
UITVAARTVERZORGING

030 - 666 22 44
amentiuitvaartverzorging.nl

Nabestaanden beoordelen
ons met een 9,7

Liefdevol maatwerk

030-737 02 02 WWW.SENSUITVAARTEN.NL

Peter & Veemarkt

Rolmaat

Om bij mijn moeder te komen, is de route verlegd. Ze is verhuisd en woont nu op Blaarkopstraat 1; net niet om de hoek. Ik moet vier keer de hoek om, om bij haar te komen. Ik kan er binnen acht minuten zijn. In een mum van tijd ben ik bij haar op de derde etage. Haar kamer heeft een prachtig uitzicht. Ze houdt van een ruimtelijk uitzicht. Daar hield ze altijd al van. Uit het raam van haar oude huis keek ze op een drukke straat in oost en zag ze FC Utrecht supporters passeren. "Je kon altijd zien of ze gewonnen hadden." Voor de rest heeft ze geen enkele sjoerge van sport. Ook vanaf haar nieuwe kamer op de Blaarkopstraat kijkt ze graag naar buiten. "Ik woon weer echt in de stad," zegt ze meerdere malen. Het verkeer op het Kardinaal Alfrinkplein hoeft voor haar echt niet rustiger. Naar buiten kijken is voor ons een ritueel geworden. "Kijk," zeg ik tegen haar, "zie daar die twee torentjes: dat is het vroegere Ooglijders Gasthuis." "Vroegere," zegt ze, "is dat dan niet meer zo? Kan ik daar met mijn slechter wordende ogen niet meer terecht?"

Ze vertelt dat ze vroeger uit Zuilen naar haar grootouders ging. Bij de Roode Brug de Vecht over, de Loevenhoutsedijk op en dan over de Ezelsdijk rechtsaf de Cornelis Drebbestraat in. Die Ezelsdijk is allang Kardinaal De Jongweg, maar voor haar blijft het de Ezelsdijk.

Iedere keer kijken we ook uit het raam naar de negen schapen van Arie Theeuwisse. Ze vindt het een prachtig beeld. Het ontstaan van het beeld is bijzonder. Toen de Veemarkt eind jaren zestig werd opgeleverd, wilde de Vereniging tot Bevordering van de Landbouwparkenfokkerij Nederland (VLN) een beeld aan de gemeente schenken. Een bronzen 'portret' van de beroemde hengst Oregon. Dit beeld bleek te klein voor wat toen de Veemarkt was. De adviescommissie benaderde toen Arie Theeuwisse. Hij kreeg de opdracht een beeld te ontwerpen voor de oostelijke ingang van de Veemarkt. De voorwaarde was wel, dat het geen paard mocht zijn. Het eerste onderwerp van Theeuwisse is een beeldengroep bestaande uit een herder, drie schapen en een hond. De commissie keurt het goed, maar dan blijkt Theeuwisse zelf niet tevreden en hij maakt een tweede onderwerp: een 'rozet van negen schapen.' Hij vindt dit beter passen bij de uitgestrekte ligging van de hallen. Pas in 1975 laat Theeuwisse weten dat het 'gecompliceerde giet-sel' gereed is. Het jaar daarop wordt het beeld geplaatst.

Toen de bouw van woningen op het oude Veemarkterrein begon, verdwenen de schapen in het gemeentelijke depot. Een paar jaar geleden werd het op een heuveltje geplaatst voor de Voorveldse Hof. Zo'n beeld van een groepje schapen wil ze wel op haar kamer; wel in een kleiner formaat. Een 3D-print zou misschien kunnen. Ik moet ze dan eerst met een rolmaat opmeten. Ik riskeer een boete in verband met beeldrecht. Voorlopig houden mijn moeder en ik uitzicht op die 9 schapen en dat is voor nop.

Peter Boer is schrijver en woont en werkt in Voordorp. Hij schreef twee boeken, en columns en verhalen voor diverse tijdschriften, zoals *Ons Utrecht*, *Nivon* en *Ons Amsterdam*. Lees ook: www.voortuinnetwerk.nl/peter-schrijft

Hé Utrecht Noordoost!
Auto wassen doe je bij:

C. de Haasweg 10 Bilthoven

De Rooij **De Bit**

Service Audi Service SKODA Service

Groot bereik met Mens en Wijk!

Adverteren kan bijvoorbeeld met een kleintje zoals hiernaast voor €100,- per keer of €350,- voor vier keer.

Meer info? info@mensenwijk.nl

Badhu

Van badhuis naar buurtrestaurant

FOTO **VICKY PRONK**
TEKST **MAURICE HENGVELD**

Het is aan de buitenkant niet meer te zien, sinds de markante oude gevelletters zijn verwijderd, maar waar nu het sfeervolle Arabisch getinte restaurant-hotel BADHU zit, zat vroeger een badhuis voor arme buurtbewoners. BADHU zit in een markant hoekpand in de stijl van de Amsterdamse school, in 1927 ontworpen door Petrus Johannes Houtzagers als Volksbadhuis. In Nederland bestonden vroeger heel wat sobere badhuizen, vooral bedoeld voor arme mensen om zich, dikwijls maar één keer per week, te wassen vanuit het oogpunt van volkshygiëne. Toen uiteindelijk iedereen thuis een wasgelegenheid of zelfs douche kreeg, verdwenen de badhuizen. Pas in 1974 verloor dit gebouw de functie van badhuis en werd er een dienstencentrum voor ouderen in gehuisvest, tot 2005. In 2008 vestigde BADHU zich in het pand, zonder meer een aanwinst voor de buurt!